



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 405/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. septembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. N. D., B., zastúpeného advokátkou Mgr. L. P., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 9 C 255/2004-66 z 31. októbra 2006 a uznesením č. k. 9 C 255/2004-236 z 19. júna 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. N. D. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. augusta 2011 doručená sťažnosť Mgr. N. D., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný

súd“) č. k. 9 C 255/2004-66 z 31. októbra 2006 a uznesením sp. zn. 9 C 255/2004 z 19. júna 2010.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ v roku 2004 podal žalobu na okresnom súde o zaplatenie sumy 502 000 Sk (16 663,35 €) proti bývalej manželke A. M. z titulu bezdôvodného obohatenia. Okresný súd rozsudkom z 31. októbra 2006 jeho žalobu zamietol z dôvodu premlčania ním uplatneného nároku voči žalovanej. V dôsledku ním podaného odvolania vo veci rozhodoval príslušný Krajský súd v Bratislave, ktorý v časti týkajúcej sa sumy 298,15 € s príslušenstvom rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, v ostatnej časti napadnutý rozsudok potvrdil. Dňa 7. apríla 2009 podal na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podnet na podanie mimoriadneho dovolania, ktorý bol odmietnutý, takisto ako aj opakovaný podnet na tento orgán, ktorý podal 6. novembra 2009. Je toho názoru, že postupom okresného súdu mu bola zabezpečená spravodlivá súdna ochrana nesprávnym právnym výkladom príslušných právnych noriem, preto žiadal, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„Základné právo navrhovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené rozsudkom Okresného súdu Bratislava V., sp. zn. 9C 255/2004-66, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava V., sp. zn. 9 C 255/2004-236. Rozsudok Okresného súdu Bratislava V., sp. zn. 9C 255/2004-66 v spojení s uznesením Okresného súdu sp.zn. 9C 255/2004-236 sa zrušuje v celom rozsahu a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

Okresný súd Bratislava V., je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 344,35 EUR a to v lehote 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Zo sťažnosti vyplynulo, že rozsudok okresného súdu č. k. 9 C 255/2004-66 z 31. októbra 2006 sa stal právoplatným 11. februára 2009. Uznesenie okresného súdu č. k. 9 C 255/2004-236 zo 16. septembra 2010 sa stalo právoplatným 7. októbra 2010.

Sťažovateľ sa na ústavný súd obrátil so sťažnosťou až 22. augusta 2011, teda nepochybne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2011